

چکیده:

دوران هخامنشی یکی از دوره‌های مهم تاریخی و فرهنگی است که مقطع زمانی ۵۵۰-۳۳۳ ق.م. را در برمی گیرد. در این دوره امپراطوری هخامنشی به بیشترین وسعت خود رسید و سرزمینهای بسیاری را فتح و ضمیمه قلمرو پادشاهی خویش نمود. یکی از این مناطق مفتوحه سرزمین لیدی بود که بصورت یکی از ساتراپهای هخامنشیان درآمده بود و ارتباط سیاسی، اقتصادی و تجاری بین امپراطوری هخامنشی و این ساتراپی که در گذشته تمدنی بزرگ بود منجر به پیامدهای فرهنگی و هنری در زمینه‌های مختلف از جمله معماری، تدفین، نقاشی، فلزگری، ضرب سکه، مهرسازی و سفال گردید.

این تأثیر و تأثرات هنری منجر به تشکیل فرهنگی شده که تحت عنوان هنر آناتولی - هخامنشی نامگذاری می گردد. نمود این فرهنگ در زمینه‌های مختلف هنری دیده می شود. در واقع در آناتولی طبقه ممتاز همچون میانجی‌هایی بین امپراطوری هخامنشی و مردم محلی بوده و با گرفتن عناصر فرهنگی هخامنشی همچون شمایل‌نگاریهای هخامنشی بر روی مهرها، ظروف، نقاشی و سایر جنبه‌های هنری مقام و شأن خود را نشان می دادند و مردم طبقات عادی نیز به تقلید از این قشر ممتاز پرداخته‌اند. بدین ترتیب شالوده خانواده فرهنگی آناتولی - هخامنشی پی‌ریزی گردید و آثار هنری با ترکیب عناصر محلی لیدی و هخامنشی شکل گرفتند.

چنانچه در زمینه سفال می توان گفت سفال *bowls* هخامنشی جایگزین ظروف محلی لیدی شده و توسط طبقه ممتاز این فرهنگ تازه معرفی شده بکار گرفته شد و سپس مردم عادی از عادات طبقه‌ی ممتاز تقلید کرده‌اند و از خاک محلی به تولید این ظروف مبادرت نموده‌اند. همچنین به دلیل غنی بودن طلا در سارد و وجود ضرابخانه، سکه‌های هخامنشی در سارد ضرب می شدند.

در راستای انجام این تحقیق از روش کتابخانه‌ای و ترجمه متون استفاده گردید و پس از مطالعه جزء به جزء هنر هخامنشی و لیدی، تأثیرات و تأثرات مطالعه گردیدند. مشکلی که در رابطه با این تحقیق وجود داشته است، عدم مطالعه این فرهنگ در ایران است.

کلیدواژه‌ها: هخامنشی - لیدی - تأثیر.